Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41512
Copyright: Melk, Benediktinerstift

162

relacio spiritus sancti negatur de patre. Sedm paternitatem eadem consistat habitudo relativa predicamentalis ad filium et econtra suo modo. Dm autem cum spiratio ponatur esse pre et filio sit immasabilitas, et p quam pre et filio sint immasabiles seu ingeniti. Dicendum iuxta regulam primam sub tercia inquisicione positam, quod cum spiratio non est immasabilitas, neque pre et filius sint immasabiles seu ingeniti, licet ipsi sint principium unum tm spiritus sancti et a nullo principio. Hac dicti est, quod nomen ingeniti intelligitur persona, que extra principium principii nullum habet. Pater autem et filius, persona non sunt. Item pre et filius sunt quidem unum tm principium spiritus sancti et una cum spiratio, sed tm non sunt principium omnino sine principio quamquam ambo simul nullum principium habeant. tm illud principium quod est simul pre et filius est eadem filius ut probabitur. qui quidem filius est principium a principio et ita principium spiratium quod est unum tm. et quod est pre et filius est principium a principio eum et sic filius. Sic igitur nec essencia est ingenita ut hic accipitur nomen ingeniti, sed tm pater aut solius est immasabilitas. que non est aliud nisi proprietas secdm quam persona principium extra denotat esse a nullo principio. Hoc autem quod dicit esse proprietas seu notio persone unius loco omnis ponitur sed residuum ponitur ut dicta. qua distinguitur a filiacione et processione et omni spiracione —

Ad dubitatum cum hoc quod dicit quod nociones proprietates dicuntur. quare proprie insunt personis, quod aliqua res potest inesse divine persone cum omne quod in divis est sit deus qui nulli persone inest. Et quare dicit quod proprie insunt personis. cum aliqua eadem insint plurib[us] personis, puta tres patri, et duo filio. ut in tra dicit. Soluco. Sic nociones insunt personis, quia eis persone denotantur. Immasabilitate cum pater est immasabilis. paternitate pre. et simile filius secdm filiacionem est filius. et econtra. Et 2m hoc in esse importat habitudinem principii formalis. puta id quo res aliqua talis vel talis denominatur. dicit inesse ei quod ab eo denominatur. licet eadem secdm rem idem sint. Sic quod deitas dicit inesse deo. ita nociones personis. Ad secdm dicendum quod nociones proprie personis insunt. quia plus est nocionibus quod secdm eas persone denominentur. secdm eas enim essencia denominari non potest pre. paternitate enim essencia non est essencia. nec ea deus est deus. sed secdm ea deus pre est pre